

Makovecz ösztöndíjprogram — beszámoló

Az utazás előtt természetesen izgalomban voltam. Egyszer jártam már Erdélyben korábban, így a hely miatt nem izzgultam, tudtam, hogy gyönyörű, barátságos. Amit nem ismertem az a hat fős fekvőhelyes kabin. Hatalmas bőrönddel indultam neki az egy hónapos kirándulásnak. A kabinban természetesen teltház volt. ☺ A csomagok egy része csak a folyosón fért el. Az út nagy része (a lefekvésig) ismerkedéssel telt a két útitársammal, mivel nem ismertük egymást korábbról. Hamar egy hullámhosszra kerültünk és elég sok mindent megtudtunk egymásról. Végül rendben odaértünk, én elég jól aludtam egész éjszaka. Az érkezés napján kiváló városnéző idő várt minket. Egy rövid pihenés után nyakunkba vettük a várost. A városnéző túra első állomása a jégcsarnok volt. Hétvége lévén nyitva volt a csarnok utánpótlás torna volt. A televízióból már ismerős volt a helyszín, de élőben még nagyobb élmény volt látni. Ezután megnéztük a híres-neves Mikó-várat. Minden tárlatot végignéztünk, alaposan körbejártuk az egész kiállítást. Este kipihentük a nagy út fáradalmait. Másnap, hétfőn találkoztunk a fogadó hölgygel Tenzivel. Nagyon kedves és kellemes társaság. Megmutatták melyik szobában leszünk elszállásolva ebben az egy hónapban. Itt meg kell jegyeznem, ez egy fontos pillanat volt az itt tartózkodásunk szempontjából. A szobatársak már a kezdetektől nagyon befogadóak és nyitottak voltak felénk. Nem gondolkoztam előtte, hogy milyen fogadtatásban lesz részem, ha beraknak egy összeszokott brigádba, de álmomban sem gondoltam, hogy ilyen jó lesz. Mindenki segítőkész volt, és akartak barátkozni. Az első közös esténken a szobatársam elvitt minket bowlingozni. A reakciónk az ötletre: „Még bowling is van?!?!?!?” ☺ Nagyon jól éreztük magunkat és a fogadtatással már egyből otthonossá varázsolták Csíkszeredát. A hét további részében körbevezettek minket a helyi nappali és éjszakai vendéglátóhelyen. Találkoztunk a kancellár Úrral, aki mesélt Nekünk az egyetem működéséről. Találkoztunk a HÖK elnökével, aki biztosított minket arról, hogy nem fogunk unatkozni, amíg itt vagyunk. Ezt utólag alátámasztom. Első hét végén megbeszéltük, hogy eltúrázunk a csíksomlyói nyeregbe. Egy misével egybekötött egész napos kirándulás lett belőle a helyiekkel. Nagyon jó kikapcsolódás volt a hosszúra nyúlt hét után. Második héten már több volt az iskolai elfoglaltság, de ez nem ment a szórakozás rovására. Kezdődött az egyetemen a kari TDK. Ennek keretében az előadók kiránduláson vehettek részt a Csíki Sör Manufaktútában, ahová invitáltak minket is. Mi természetesen igent mondtunk. Nagyon

érdekes volt látni, hallgatni, na és persze ízlelni azt, hogy milyen munka folyik a gyárban. A kari TDK keretében kiválóan felkészült dolgozatokat hallhattam. Érdekes témákat feszegettek a hallgatók. Mivel nagy focirajongó vagyok már a kezdetekkor kérdezősködtem a helyi csapat felől. Szerencsémre elég komoly team van Csíkszeredában. Három hazai meccset játszottak az ottlétem alatt, erre mindre kimentem a helyi erőkkal. Jó hangulatot, jó meccseket és három győzelmet láthattam. A húsvéti hétvége csendesen telt, a kollégium kiürült. A húsvéti szünetben a szobatársam elhívott a családjához kézdivásárhelyre. Én nagyon örültem a lehetőségnek, viszont itt térnék ki egy nagyon gyenge dologra Erdélyben és Romániában. A tömegközlekedésre. A körülbelül 60 km-re lévő településre 4,5 órát kellett utaznunk. Busz egyszer jár egy nap, ha pedig estefelé menne az ember marad a vonat. Egy átszállással 4,5 óra. A vonatok állapota is kritikán aluli. Ez nem érintett engem annyira rosszul, talán csak azért jegyeztem meg, mert ez volt az egyetlen negatív dolog, amit tapasztaltam. A kézdii túra során gyönyörű helyeken jártam. Ebédeltünk Bálványoson, eltúráztunk a Szent-Anna tóhoz, grilleztünk Mici-t (helyi erdélyi grillkolbász-specialitás), jártam a Baba-múzeumban, a helyi színházban, a hatlmas sportcsarnokban és az újonnan épülő legmodernebb előírásoknak megfelelő jégcsarnokban. Az erdélyi emberek hihetetlenül közvetlenek és barátságosak, ezt itt is meg kellett állapítanom. Voltunk Halott Pénz koncerten is. Fura, hogy Csíkszeredáig kellett utaznom, hogy eljussak egy koncertjükre, de ez is összejött. Nyilván hatalmas buli volt! ☺ Utolsó előtti hétvégén kitaláltuk, hogy bérelünk egy autót, mert még nagyon szép helyek vannak, amiket meg akarunk nézni, de, ahogy írtam a tömegközlekedés erre alkalmatlan. Nagyon megérte, az a két nap. Eljutottunk a Békás-szorosba, ahol csak kapkodtam a fejemet a szebbnél-szebb látványra. Itt volt lehetőségünk ajándékokat vásárolni. (a málna pálinka/likőr nagyon finom és az egész család odáig van érte ☺) A Gyilkos-tónál már téliesen szakadt a hó, úgyhogy sok időt nem tudtunk nézelődni... Még vissza kell térnem kiránduláidőben is, mert a túránkat lefűjtük az időjárási körülmények miatt, és szerettünk volna kijutni a szorosból hólánc nélkül. Estére medvelesre mentünk. A túra miatt fennmaradt időben bementünk Székelyudvarhelyre és megnéztük a várost. A medvelesen négy medvét is láttunk. Nekem szerintem végig tátva volt a szám. Hatalmas élmény volt! Hihetetlen! Egy hosszú nap volt, de minden perce megérte. Másnap elmentünk az Ezeréves határhoz. Láttuk az utolsó vasúti őrházat, a Rákóczi-várat, a templomot és a sok kopjafát. Megérintett a hely. Volt egy bácsi, a templom gondnoka talán, ő sokat mesélt a múltból és a történelemről. Utolsó héten csütörtökön a kommunikáció és PR szakos hallgatóknak tanulmányi kirándulást szerveztek Bukarestbe. Ide is elhívtak minket, mi pedig természetesen mentünk. Jártunk a TVR-nél,

valamint a parlamentben. Hatalmas a román parlament. Hallottam már róla, hogy a világ második legnagyobb intézményi épülete, de élőben ez sokkoló. Nagyon tetszett, a többiek odáig voltak, hogy bementünk az egyik plázába és McDonald's-ban ehetnek.

Összeségében nagyon nagy élmény volt ez az egy hónap. Szakmailag nem fejlődtem annyit, mint amennyit elterveztem, de emberileg egy nagy változáson mentem keresztül, mindenképpen pozitív irányba. Nagyon jó embereket ismertem meg és ez mindennél többet ér. A búcsú nem volt könnyű, de azt leszögeztük, hogy nem ez volt az utolsó találkozásunk.

Erdély csodálatos hely, ahol nagyszerű emberek laknak.

Saitz Balázs